

CZYM KIEROWAĆ SIĘ PRZY WYBORZE TYNKU ELEWACYJNEGO?

Tynki elewacyjne stanowią produkt nakładany bezpośrednio na warstwę regulującą temperaturę w postaci styropianu czy wełny mineralnej i stanowią jej zwieńczenie. Zadaniem tytułowej powłoki jest finalne zamknięcie warstwy termoizolacyjnej, ochrona przed zmiennymi warunkami atmosferycznymi, zabezpieczenie przed uszkodzeniami mechanicznymi, nadanie określonej atrakcyjności wizualnej, a także ochrona przed rozwojem grzybów i alg w sytuacji ulokowania budynku na terenach obfitujących w zieleni.

Obecna propozycja rynku budowlanego jest rozbudowana i oferuje wiele odmian tynków elewacyjnych. Przed dokonaniem wyboru warto wziąć pod uwagę kilka aspektów, których rozważenie może okazać się pomocne przy wyborze najodpowiedniejszego materiału. Z uwagi na wymienione powyżej funkcje powłoki warto zwrócić uwagę m.in. na usytuowanie budynku względem zbiorników wodnych, drzewostanów czy odległości od szlaków komunikacyjnych, oraz na trwałość i odporność poszczególnych materiałów. Przeprowadzona analiza pozwoli na wybranie odpowiedniego rozwiązania, z uwzględnieniem jego struktury czy optymalnego wybarwienia.

Najczęściej spotykanymi na placu budowy rozwiązaniami są tynki cienkowarstwowe, wykonywane w technologii lekko-mokrej. Występują w bardzo bogatej palecie wybarwień i w różnorodnych strukturach, a ich najważniejszym atutem jest praktycznie nieograniczona możliwość kreowania wyglądu fasady oraz możliwość adaptacji na zróżnicowanej powierzchni poprzedniej warstwy. Tego typu elementy możemy podzielić na cztery kategorie.

Pierwszą z nich są tynki mineralne. Ich zasadniczą cechą jest bardzo wysoka odporność na deszcz i wilgoć, a przy tym dobra paroprzepuszczalność. Zastosowanie tego typu materiału powoduje, że ściany oddychają, a cyrkulacja powietrza przebiega w sposób ciągły. Istotna jest także trwałość wybarwienia. Główną wadą jest natomiast skromna paleta

dostępnych kolorów, przez co użytkownicy tego rodzaju rozwiązania decydują się na pokrycie tynku dodatkową warstwą specjalnej farby elewacyjnej. Jest to wariant najbardziej korzystny pod względem ekonomicznym.

Kolejną grupą tynków cienkowarstwowych są produkty polimerowe (żywiczne). Tynki te występują w praktycznie każdym wybarwieniu, co jest ich główną zaletą. Są też niekwestionowanym liderem odporności na uszkodzenia mechaniczne. Na niekorzyść przemawia stanowiąca konsekwencję znacznej odporności na oddziaływanie H₂O niska paroprzepuszczalność.

Następną kategorią opisywanych produktów są tynki silikatowe. Charakteryzują się odpornością na wodę i wysokim stopniem paroprzepuszczalności. Posiadają dodatkowo warstwę zabezpieczającą przed wiązaniem tego typu materiału z brudem. Mają stosunkowo niską cenę, czego uzasadnieniem może być niewielka trwałość barw i ograniczona gama dostępnych kolorów.

Ostatnim rodzajem najczęściej użytkowanego tytułowego produktu są tynki silikonowe. Są trwałe, odporne na oddziaływanie wilgoci, paroprzepuszczalne. Charakteryzuje je także wysoka odporność na oddziaływanie zanieczyszczeń przy zachowaniu trwałości wybarwienia. Stosuje się je głównie w przypadku ocieplania obiektu za pomocą styropianu. Są najdroższe z grupy przedstawionych rozwiązań.

Składnikami trafnej decyzji jest analiza uwarunkowań technicznych, ekonomicznych i wykonawczych charakteryzujących opisane warianty.